

REDACTIONEEL GEDEELTE

AMSTERDAM 1929

Zooals men op een andere plaats in dit nummer kan lezen, heeft de F. D. I. Holland's uitnodiging aanvaard om haar volgende jaarvergadering te Amsterdam te houden, zoodat naar alle waarschijnlijkheid Nederland's hoofdstad in de eerste week van Augustus 1929 talrijke internationale vertegenwoordigers van de tandheelkunde binnen hare muren zal zien.

Gelijk bekend heeft de Maatschappij besloten terzelfder tijd een Mondhygiënisch congres te doen houden, aan welks voorbereiding sinds het laatste jaar reeds hard gewerkt wordt.

Wij Nederlanders hebben — na het einde van den oorlog — vele malen gastvrijheid genoten in het buitenland, zonder in de gelegenheid te zijn geweest, deze te reciprocieren. Daarom verheugt het ons, dat het volgend jaar deze gelegenheid ons geboden zal worden en wij vertrouwen dat de goede naam die ons land sinds jaren op tandheelkundig gebied in den vreemde heeft, dan met eere zal worden gehandhaafd.

Daartoe is noodig de medewerking der collega's, op wie zonder twijfel straks een beroep zal worden gedaan, dat naar wij hopen niet tevergeefs zal zijn.

Die medewerking bestaat natuurlijk in de allereerste plaats in een trouwe opkomst, zoodat men zich thans reeds kan voornemen die Augustusdagen voor dit Congres te reserveren, doch evenzeer in een werkzaam aandeel in de verschillende commissies die voor de organisatie van deze bijeenkomst noodzakelijk zullen zijn. Hij, die weet wat er aan een vergadering der F. D. I. vastzit (men herinnere zich den Haag in 1913) en bedenkt, dat er thans tevens een Congres

zal zijn, waaraan een tentoonstelling zal worden verbonden, zoowel van wetenschappelijken aard als van tandheelkundige benoedigdheden, zal beseffen dat voor het goed verloop van beide vergaderingen en tentoonstellingen, alsmede voor een behoorlijke ontvangst der ongetwijfeld talrijke gasten een organisatorischen voorarbeid zal moeten worden verricht, die alleen dán kans van slagen heeft, wanneer zij over de schouders van velen kan worden verdeeld.

De wijze waarop de F. D. I. achtereenvolgens ontvangen is in Madrid, Parijs, Luxemburg, Genève, Philadelphia, Kopenhagen en Keulen legt ons moreele verplichtingen op, die nog vermeerderd worden door het feit, dat meerderen onder ons ook bij andere gelegenheden in Parijs en Brussel, in Berlijn, Weenen en Londen om slechts eenige plaatsen te noemen, gaarne geziene gasten zijn geweest.

Er zijn er, die min of meer sceptisch staan tegenover het nut van soortgelijke vergaderingen en congressen, en zich na afloop afvragen of de tastbare resultaten opwegen tegen alle moeite die men zich voor de voorbereiding heeft willen getroosten.

Dezulken mogen bedenken, dat de *geheele vooruitgang van hun beroep* van deze bijeenkomsten het gevolg is geweest; dat de resultaten bereikt in Onderwijs en Praktijk, in Mondhygiëne en Schooltandverzorging onmogelijk zouden zijn geweest zonder jarenlange vruchtdragende samenspreking en daarmede gepaard gaande individueele stimulans, en wie dezer dagen de F. D. I. te Keulen heeft medegemaakt, zal dankbaar erkennen dat soortgelijke internationale samenwerking tevens van niet geringen invloed is voor de internationale verbroedering.

In het vertrouwen dat de degelijkheid en gastvrijheid waarop wij Hollanders ons zoo gaarne laten voorstaan, ook hier zullen blijken meer dan woorden te zijn, wekken wij de Nederlandsche tandartsen op, naar krachten mede te werken, teneinde het welslagen van onze uitnoodiging voor 1929 tot het buitenland gericht, tot iederen prijs te verzekeren! N.

NOG EENS DE BEVOEGDE TANDTECHNICI

Van tandtechnische zijde ontvingen wij, naar aanleiding van onze artikelen „De Vloek” en „De Kamerzitting van 15 Mei” (T. v. T. Mei en Juni) beschouwingen die op het volgende neerkomen:

1. Wij zouden een unfair strijdmiddel hebben gebruikt, door het geval aan te halen van den tandtechnicus die een patiënt een zenuw-naald liet aspireeren.
2. Onze bewering dat in Duitschland nimmer een tandtechniker den tandartstitel heeft bekomen zou onjuist zijn.
3. Dat tandtechnikers nimmer het tandartsexamen hebben afgelegd is niet juist. Een lijst van binnen en buitenlandsche meer en minder bekende namen werd ons toegezonden van collega's die als tandtechniker zouden zijn begonnen.

Dat wij hier even op terugkomen is alleen omdat deze beschouwingen natuurlijk dienst moeten doen om verschillende autoriteiten ook verder zand in de oogen te strooien en daarom wenschen wij naar aanleiding van het bovenstaande het volgende op te merken:

Ad. 1. Het ongeluk, door den Rotterdamschen tandtechnicus veroorzaakt, is nimmer gebruikt als strijdmiddel; het is iederen tandarts bekend, dat er een heele literatuur bestaat over dit soort ongevallen, die natuurlijk ook aan tandartsen zijn overkomen.

Een ieder die behoorlijk Nederlandsch kan lezen, zal hebben begrepen, dat het er hier uitsluitend over ging, de onhoudbaarheid aan te toonen van een bevoegdheid, die niet voldoende is gedefinieerd.

Ad. 2. De bewering dat men in Duitschland technikers tot tandarts zou hebben gepromoveerd, met of zonder examen, is ONWAAR *en derhalve blijft het feit bestaan, dat men het betrokken Kamerlid wat heeft wijsgemaakt!*

Dat er sinds jaren (niet geslaagde) onderhandelingen gaande zijn om aan de tandheelkundige wantoestanden in Duitschland – door de „Kurierfreiheit” ontstaan – een einde te maken en dat er eenige jaren geleden aan gedacht is, tandtechnici ouder dan 50 jaar met een twintigjarige praktijk, in de gelegenheid te stellen na een studiegang van minstens een jaar een examen af te nemen dat met het tandartsexamen ongeveer gelijk staat, doet aan het bovenstaande niets toe of af.

Ad. 3. Dat er bekende tandartsen in binnen en buitenland zijn geweest die hunne carrière als techniker begonnen zijn, is een waarheid als een koe, die men onder meer ook in ons Juninummer op blz. 407 vermeld kan vinden.

Daar staat:

„Wie den tandartstitel wil behalen, vindt de wijze waarop dit geschieden kan in de Wet nauwkeurig vermeld. Onder de tandtechnici zijn er meerderen geweest die dit hebben klaar gespeeld, voor eventueele liefhebbers staat dus een regelmatige weg open!”

Wij meenen niet beter te kunnen doen dan deze liefhebbers aan te raden zich bovenstaande regels goed in het geheugen te prenten.

REDACTIE.